

Efeson herätys

Ap.t. 19:8-20

8. Paavali meni synagogaan, ja kolmen kuukauden aikana hän puhui rohkeasti ja keskusteli vetoavasti Jumalan valtakunnasta.

9. Mutta kun muutamat paaduttivat itsensä eivätkä uskoneet vaan puhuivat pahaa Herran tiestä kansan edessä, hän meni pois heidän luotaan, erotti opetuslapset heistä ja keskusteli joka päivä Tyrannoksen koulussa.

10. Tätä kesti kaksi vuotta, niin että kaikki Aasian asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, saivat kuulla Herran sanan.

11. Jumala teki harvinaisia voimatekoja Paavalin kätten kautta.

12. Jopa hikiliinoja ja vaatteita hänen päältään vietiin sairaiden päälle, ja taudit kaikkosivat heistä ja pahat henget lähtivät pois.

13. Myös muutamat kiertelevät juutalaiset henkienmanaajat rupesivat lausumaan Herran Jeesuksen nimeä niiden yli, joissa oli pahoja henkiä, sanoen: "Minä vannotan teitä sen Jeesuksen nimeen, jota Paavali julistaa."

14. Näin tekivät myös erään juutalaisen yli-papin Skeuaksen seitsemän poikaa,

15. mutta paha henki vastasi heille: "Jeesuksen minä tunnen ja Paavalin tiedän, mutta keitä te olette?"

16. Ja mies, jossa paha henki oli, hyökkäsi heidän kimppuunsa, voitti heidät kaikki ja runteli heitä, niin että he alastomina ja haa-voitettuna pakenivat siitä talosta.

17. Tämä tuli kaikkien Efesoksessa asuvien juutalaisten ja kreikkalaisten tietoon, ja pelko valtasi heidät kaikki, ja Herran Jeesuksen nimeä ylistettiin suuresti.

18. Monet uskoon tulleista menivät tunnustamaan ja ilmoittamaan tekonsa,

19. ja useat, jotka olivat harjoittaneet taikuu-
ta, kantoivat kirjansa kokoon ja polttivat ne kaikkien nähden. Kun niiden yhteinen arvo laskettiin, huomattiin, että se oli viisikymmentätuhatta hopearahaa.

20. Näin Herran sana levisi yhä laajemmalle ja osoitti voimansa.

Herätyksen ehto

Rukoiletko sinä herätystä maahamme ja lähetyskentille? Ne meistä, jotka ovat joskus päässeet maistamaan herätystä, eivät voi olla kaipaamatta sitä. Herätysajat eivät kuitenkaan ole välttämättä helppoja aikoja, vaikka silloin tuleekin paljon ihmisiä uskoon. Myös pimeyden vallat terästävät vastustustaan herätysten keskellä. Siitä on hyvä esimerkki Kiinan herätys, joka synnytti voimakkaita vainoja. Uusien uskoon tulleiden johtaminen syvemmälle Sanan tuntemiseen ja kasvuun saattavat tuntua myöskin vuoren suuruiselta haasteelta, kun vanhempia uskovia on vähän. Siksi herätysten keskellä joudutaan hyvin pian taisteluun myös harhoja vastaan.

Herätys voi syntyä vain sinne, missä julistetaan rohkeasti ja lyhentämättömästi Jumalan sanaa, lakia ja evankeliumia. Toinen ratkaisevan tärkeä asia on se, että uskoon tulleet tekevät "pohjallisen parannuksen" eli tuovat valoon kaiken sen pimeyden, jota he ovat uskoon tultuaankin kenneet salaamaan. Kiinankin herätysten salaisuutena on ollut nimen omaan uskovien taipuminen katumukseen Herran edessä ja puhdistautumiseen kaikesta synnillisestä, minkä he ovat Pyhän Hengen valaistuksessa nähneet omassa elämässään. Ehkä kaikkein suurin herätysten este onkin uskovissa, jotka ovat puolinaisia vaelluksessaan, tekevät kompromisseja maailman kanssa eivätkä suostu täyteen läpivalaisuun Herran edessä.

Vaikeudet ja voitot

Paavali viipyi Efesoksessa pitempään kuin missään muualla lähetysmatkojensa aikana. Tältä ajalta Luukas kirjasi joukon tapahtumia. Näitä olivat Paavalin työn alku synagogassa, juutalaisten paatumus ja seurakunnan uudelleenorganisointi Tyrannoksen kouluun, kahden vuoden päivittäiset keskustelumuotoiset opetuskokoukset, evankeliumin leviäminen koko maakuntaan, erityiset voimavaikutukset ja henkien manaajien yritys matkia Paavalia. Näiden asioiden yhteisvaikutuksen hän kiteytti sanoihin: *"Näin Herran sana osoitti voimansa ja levisi yhä laajemmalle."* (20)

Sana "näin" korostaa, että Efesoksen herätykseen vaikuttivat merkittävästi nimenomaan luetellut tapahtumat. Tapahtumat eivät kerro vain työn vaikeuksista ja voitoista silloin, tänäkin päivänä evankeliumia julistettaessa samat asiat kohdataan muodossa tai toisessa.

Efesos

Efesos oli rikas kauppakaupunki Aasian maakunnan keskuksessa. Siellä myöhemmin pitkään toiminut apostoli Johannes kuvaa Ilmestyskirjassa ylellisen kaupungin kauppiaiden tuotevalikoimaa. Samalla hän antoi kuvan myös silloisen Efesoksen vauraudesta: *"Maailman kauppamiehet itkevät ja surevat häntä, sillä enää ei kukaan osta heidän tavaroitaan: ei kultaa, hopeaa, jalokiviä eikä helmiä, ei pellavakangasta, ei purppurakangasta, ei silkkiä eikä helakanpunaisia kankaita, ei tuoksuvaa Tuija-puuta, ei norsunluusta eikä jalopuusta tehtyjä esineitä, ei pronssi –, rauta – eikä marmoritöitä, ei kanelia eikä muita mausteita, ei suitsukkeita, ei hajuvoiteita eikä suitsutuspihkaa, ei viiniä eikä öljyä, ei hienoja jauhoja eikä viljaa, ei nautakarjaa, ei lampaista, ei hevosia eikä vaunuja, ei orjia, ihmisiä ruumiineen ja sieluineen."* (Ilm. 18:12–13)

Epäjumalanpalveluksen keskus

Kaupunki oli myös kuuluisa epäjumalanpalveluksen keskus. Artemiin temppeliin virtasivat jatkuvasti pyhiinvaeltajien joukot. Epäjumalanpalvelus oli tehnyt vahvan liiton kaupallisuuden kanssa. Sama "epäpyhä allianssi" jatkuu tänäkin päivänä ei-kristillisessä uskonnollisuudessa kautta maailman. Artemiin palvelu antoi suojapaikan kaikkinaisten paheiden kukoistukselle. Temppelin uskonnolliset menot itsessään olivat sanoinkuvaamattoman iljettävät. Kaupunki oli lisäksi antautunut shamanismin, spiritismin, noituuden ja kaikkinaisen taikuuden ja salaoppien harjoittamiseen.

Pimeyden vallat (11,12)

Pimeyden vallat vaikuttivat ja vastustivat evankeliumia niin kouriintuntuvan voimakkaasti, että juuri efesolaisille Paavali kirjoitti: *"Emmehän me taistele ihmisiä vastaan vaan henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan."* (Ef. 6:12) Evankeliumin voima murtautui pimeyden voimakenttään. Paavalin kautta Herra antoi tapahtua monia ihmeitä ja merkkejä evankeliumin voiman osoitukseksi.

Vastustus on evankeliumin ovi (9,13–16)

Vastusta Paavalin työlle tarjosivat myös hänen juutalaiset heimoveljensä. Toiset heistä paaduttivat itsensä ja toiset antautuivat pimeyden voimien kätyreiksi niin kuin esimerkiksi ylipappi Skeuaksen pojat. Paavali ei koskaan työssään antanut vastustuksen masentaa itseään. Pikemminkin häntä masensi välinpitämättömyys, joka ei viitsinyt edes nousta sanaa vastaan. Sellaistahan oli ollut ateenalaisten pilkallinen

suhtautuminen evankeliumiin. Kirjeessään Efesoksesta Paavali selittääkin korinttilaisille suunniteltua pidempää viipymistään kaupungissa seuraavaan tapaan: *"Jään tänne Efesokseen helluntaihin saakka, sillä minulle on avautunut laaja ja lupaava työmaa. Tosin myös vastustajia on paljon."* (1 Kor. 16:8–9) Paavalille vastustus oli aina tilaisuus evankeliumin julistamiseen.

Kun enemmistö juutalaisista nousi vastustamaan Paavalin julistamaa evankeliumia, hän teki selkeän pesäeron synagogajumalanpalveluksen kanssa. Hän vaihtoi paikkaa ja organisoi syntyneen seurakunnan uudella tavalla. Herätykset ovat halki historian merkinneet Jumalan kansan erottautumista ympäröivästä uskonnollisuudesta ja siksi usein uusien seurakuntien tai herätysliikkeiden perustamista. *"Uusi viini tarvitsee uudet leilit."* Siksi usein herätykseen tulleita syytetään yhteyden rikkojiksi ja rauhan häiritsijöiksi.

Teltantekijä Paavali

Koko työjaksonsa ajan Efesoksessa Paavali elätti itsensä telttojen tekemisellä. Hän muistutti siitä seurakunnan vanhimpia Miletoksessa: *"Hopeaa tai kultaa tai vaatteita en ole keneltäkään halunnut. Te tiedätte itse, että minä näillä käsilläni olen hankkinut itselleni ja tovereilleni sen, mitä olemme tarvinneet."* (20:33,34)

Kaupungissa, jossa raha ja pimeyden vallat olivat liitossa keskenään, Paavali ei suostunut ottamaan edes kristityiltä taloudellista tukea työlleen. Hän ei halunnut motiivejaan ymmärrettävän väärin. Hän teki illat ja jopa yöt maallista työtään voidakseen päivisin omistautua kokonaan evankeliumin julistamiseen.

Tänäkin päivänä, kun raha on yhä ihmisten tärkein epäjumala, uskovien ja seurakunnan on pidettävä huolta siitä, ettei niiden rahan hankintatapoihin ja rahan käyttöön maailma pääse hyökkäämään. Avoimuus rahankäytössä on osa evankeliumin julistusta, jota maailma seuraa.

Julistus ja sielunhoito

Synnin ja pimeyden valtaan kuolleelle Efesokselle Paavali saarnasi Jumalan valtakuntaa. Hän korotti sen kärsinyttä mutta ylösnoussutta Kuningasta Jeesusta. Julistustapaansa hän kuvaa: *"En ole vaiennut mistään sellaisesta, mikä on teille hyödyksi, vaan olen julistanut sanaa ja opettanut teitä sekä julkisesti että kodeissanne...minä kolmen vuoden ajan olen lakkaamatta, yötä päivää kyynelsilmin opastanut itse kutakin teistä."* (20:20,31)

Efesoksessa hän osoitti olevansa suuri Sanan saarnaaja sekä myös paimen ja sielunhoitaja. Lähes mustasukkaisella rakkaudella hän huolehti niiden kasvusta, jotka kantoivat kristityn nimeä.

Herätys leviää vain siellä, missä maailma näkee, että uskovat rakastavat toisiaan ja ulottavat huolenpitonsa myös uskosta osattomiin.

Vaikeudet herätyksen keskellä (10)

Paavali ulotti työnsä koko maakuntaan, niin että sinne syntyivät muun muassa ne kaikki seitsemän seurakuntaa, joille Ilmestyskirja myöhemmin lähetettiin. Hän koulutti uskoon tulleita ja lähetti heitä edelleen perustamaan uusia seurakuntia.

Sekä Filemon että Epafras lienevät Efesoksen herätyksen kasvatteja. Heistä tuli myöhemmin merkittäviä seurakunnanjohtajia. Paavalin työ herätyksen keskellä oli kaikkea muuta kuin helppoa. Pian Efesoksesta lähtönsä jälkeen hän kirjoitti korinttilaisille, millaista hänen työnsä käytännössä oli:

"He ovat Kristuksen palvelijoita? Minä vielä enemmän – puhun kuin järjetön. Olen saanut raataa kovemmin kuin he, olen ollut enemmän vankeudessa, minua on ruoskittu ylen määrin, monesti olen ollut kuolemanvaarassa. Olen juutalaisilta viisi kertaa saanut 'yhtä vaille neljäkymmentä' ruoskaniskua, kolmesti olen saanut raippoja, kerran minua on kivitetty, kolme kertaa olen joutunut haaksirikkoon, olen ajellehtinut meressä vuorokauden. Olen yhtenäen ollut matkoilla, olen ollut vaarassa hukkaa jokiin ja joutua rosvojen käsiin, vaarassa niin maanmiesteni kuin vierasheimosten joukossa, vaarassa kaupungissa ja autiomaassa, vaarassa merellä, vaarassa vaeleveljien parissa. Olen raatanut ja nähnyt vaivaa, valvonut paljon, kärsinyt nälkää ja janoa, paastonnut usein, palellut vähissä vaatteissa. Kaikkien näiden hankaluuksien lisäksi minua joka päivä painaa huoli kaikista seurakunnista." (2 Kor. 11:23–28)

Tätä miestä vastaan ja hänen julistamaansa evankeliumia vastaan Efesoksessa nousivat ihmiset ja pimeyden vallat. Hän lopetti kuvauksen työnsä vaikeuksista: *"Jos on pakko kerskailla, kerskun heikkoudestani."* (2 Kor. 11:30)

Ylitsepääsemättömien vaikeuksien keskellä Efesoksessa on yksi mies, joka on kokonaan ja ehdoitta antanut itsensä Herran käyttöön. Sen seurauksena *"Herran sana voimallisesti kasvoi ja vahvistui."*

Riivaajat ovat todellisuutta (13–16)

Efesoksessa seurakunta joutui rajuun yhteenottoon pimeyden henkivaltojen kanssa. Uusi Testamentti ei milloinkaan puhu taikauskosta, ennustelusta, magiasta, shamanismista, henkien manaamisesta, medioista ja salaoppien harjoittamisesta kevyesti jonkinmoisena tietämättömyytenä tai temppujen tekemisestä. Ne ovat Raamatun mukaan kaikki saatanallisia luonteeltaan ja niiden vaikuttavana voimana ovat pahat henget eli demonit. Tänä päivänä vanhan pakanuuden ja uususkonnollisuuden voimakkaan nousun keskellä meidän on tiedostettava tämä. Pahojen henkien voimalla tapahtuu merkittäviä ilmiöitä. Niiden aitouden ja niillä saavutettujen tulosten kieltäjiä voivat olla vain ne, jotka eivät ole koskaan niitä huolella tutkineet.

Paavali vain Jumalan väline (11–12)

Paavali ja häneen liittyneet muodostivat seurakunnan. Seurakunta oli väline, jonka kautta Pyhä Henki kävi avoimeen taisteluun pimeyden voimia vastaan. *"Jumala teki ennennäkemättömiä voimatekoja Paavalin kätten kautta."* (11)

Luukas korostamalla korostaa, että ihmeitä ei saanut aikaan Paavali vaan hänen kauttaan toiminut Jumala. Jopa itse Jeesuksesta Pietari toteaa: *"Jeesuksen, Nasaretilaisen, sen miehen, josta Jumala todisti teille voimallisilla teoilla ja ihmeillä ja merkeillä, joita Jumala hänen kauttansa teki teidän keskuksenne..."* (KR 1938: 2:22)

Jeesus on totinen ihminen ja totinen Jumala. Ihmisyyden puolesta Jeesuksenkin merkit teki Isä hänen kauttaan. Jumala kykenee tekemään asioita, jotka ylittävät hä-

nen itsensä asettamat luonnon lait. Ihme ei ole Jumalalle mikään ihme, se on sitä vain meille.

Jumalan toiminta ja taikausko (12)

Me herätyskristityt emme turvaudu pyhäinjäännöksiin ja niiden palvomiseen. Siksi meitä saattaa hämmästyttää, että Jumala suostui toimimaan jopa sillä tavalla, että Paavalin hikiliinat ja muut vaatekappaleet vaikuttivat parantavia ihmeitä. Nytkään ei ihmeitä tehnyt Paavali vaan Jumala. Jumala tuli niin alas, että hän käytti ihmisten taikauskoista turvautumista Paavaliin kanavanaan. Näin Jumala sai taikauskoisiin sydämiin viestin siitä, että hänen voimansa on väkevämpi kuin pimeyden valta.

Maagisuus on osa ihmisen synnynnäistä uskonnollisuutta, mutta se on pohjimmiltaan epäuskoa. Uskonnollisuus sinänsä kuuluu ihmisyyteen luomisen perusteella, mutta kääntyessään pimeyden valtojen suuntaan siitä tulee tuhoavaa magiaa. Magiassa ihminen ei alistu Jumalan alle, vaan yrittää erilaisin keinoin saada jumalalliset tai pimeyden voimat toimimaan omaksi hyväkseen. Kun taikauskoisin keinoin saadaan aikaan hyviä tuloksia, se ei vielä kerro mitään siitä, että vaikuttava voima itsessään olisi hyvä. Ihme on vain osoitus toiminnasta, jonka lähde ylittää niin sanotun luonnollisen rajat. Näitä ihmeitä voivat tehdä Jumala, mutta myös pimeyden valat. Jeesus varoittaakin:

Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon. Monet sanovat minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me sinun nimessäsi profetoineet, sinun nimessäsi ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimessäsi tehneet paljon voimatekoja?' Silloin minä vastaan heille: 'Minä en ole koskaan tuntenut teitä. Menkää pois minun luotani, te laittomuiden tekijät.' (Matt. 7:21-23)

Tietä hengellisille ihmeille

Jumala teki monia parantamisihmeitä ja muita fyysisen tason voimallisia tekoja Paavalin kautta, jotta efesolaiset avautuisivat myös syvemmillä hengellisen tason ihmeille. Herra osoitti heille, että Jeesuksen nimessä tapahtuu samoja ja suurempiaakin ihmeitä kuin, mihin he olivat maagisessa uskonnollisuudessaan tottuneet. Pahojen henkien väistyminen Jumalan Hengen täyttämän ihmisen tieltä ja parantumiset ovat alemman tason ihmeitä. Suuria ihmeitä ovat hengelliset ihmeet. Niitä tapahtuu, kun ihminen syntyy uudesti ja tulee Jumalan lapseksi ja kun Pyhä Henki alkaa muuttaa hänen elämänsä.

Jeesus–nimen väärinkäyttö (13,17)

"Myös jotkut kiertelevät juutalaiset henkienmanaajat alkoivat loitsiessaan lausua Herran Jeesuksen nimeä. Karkottaessaan sairaista pahoja henkiä he sanoivat: 'Minä vannotan teitä sen Jeesuksen nimessä, jota Paavali julistaa.'" (13)

Voimavaikutukset houkuttelivat juutalaisia maagisen uskonnollisuuden harjoittajia kokeilemaan Jeesuksen nimen voimaa omassa toiminnassaan. Tänäkin päivänä moniin ei-kristillisiin uskontoihin näyttää sopivan Jeesuksen palvominen yhtenä muiden jumalien joukossa.

He vannottivat pahojen henkien vaivaamia sen Jeesuksen nimessä. Mutta voittoja pimeydestä eivät voi saavuttaa ihmiset, jotka itse ovat kaukana ainoasta voittajasta,

Herrasta itsestään. Pahat henget tunsivat kyllä Jeesuksen niin nyt kuin hänen lihan-
sa päivänäkin, ja tiesivät Paavalin, mutta eivät totelleet Skeuaksen poikia. Riivattu
hyökkäsi heidän kimppuunsa ja runteli heitä. Kaupunki joutui pelon ja kunnioituksen
valtaan. Syy tähän kunnioittavaan pelkoon ei niinkään ollut itse Paavalin kautta ta-
pahtuneissa voimavaikutuksissa kuin muiden epäonnistumisessa käyttää Jeesus-
nimeä taikasanana ja väärentäjien kukistumisessaan.

Kun tänä aikana uususkonnollisuus pyrkii tunkeutumaan myös kristillisten seurakun-
tien sisälle, meidän on syytä muistaa, ettei kaikki se missä toistetaan Jeesuksen ni-
meä ole todellista ja aitoa kristinuskoa. Vain siellä, missä tehdään aitoa parannusta
omista synneistä ja korotetaan Golgatalla kärsinyt Kristus keskukseen, eletään aitoa
uskoa todeksi.

Taikuuden harjoittaminen kärsi tappion (17–19)

Pyhä Henki vaikutti palvelijansa kautta ja pimeyden voimat joutivat väistymään. Her-
ran pelko levisi, Herran nimeä ylistettiin. Sen seurauksena seurakunta puhdistui.

Taikuuden harjoitukseen liittyvien kirjojen polttamiseksi pystytettiin rovio. Tuleen ei-
vät suinkaan heittäneet kirjojaan edelleen pakanuuteen pitäytyneet kaupunkilaiset
vaan jo seurakuntaan liittyneet ja kastetut. Kasteestaan huolimatta he olivat säilyttä-
neet taikakalunsa tai jopa yhä harjoittivat taikuutta. Herran pelko synnytti heissä ha-
lun tunnustaa siihen asti salaamansa synnit ja hylätä kaikki pimeyden teot. Näin
puhdistautunut seurakunta lähti levittämään evankeliumia koko maakuntaan. Herä-
tyksen tuli levisi. Tänäkin herätyksen tuli leviää, kun seurakunta puhdistautuu
puolinaisuudesta ja synneistä. Herran työvälineiden tulee olla puhtaita ja elää siksi
jatkuva puhdistautumisessa tunnustamalla synnit ja uskomalla ne anteeksi Jee-
suksen veren tähden.

Suostu Herran käyttöön

Epäjumalanpalveluksen ja pimeyden valtojen täyttämässä kaupungeissa Herra etsii
ihmisiä, jotka eivät jää surkuttelemaan huonoja aikoja, vaan antavat itsensä koko-
naan Herran käyttöön. Herra voi suurimman pimeyden keskelle antaa Pyhän Hen-
kensä herätyksen. Kun olemme viime aikoina saaneet nähdä, miten muslimien kes-
kuudessa on herätystä, se kertoo, ettei Jumalalle ole mikään mahdotonta. Herra voi
jopa Hänelle selkensä kääntäneitä jälkikristillisiä suomalaisiakin vielä pelastaa.

Hiromi Haseben todistus sydämen särkymisestä parannukseen

Muistan Koben Raamattukoulusta nuoren neidon, Hasebe nimeltään. Hän kävi ko-
konaiset kaksi vuotta Raamattukoulua, joista ensimmäisen ajan toimin myös siellä
opettajana. Epälukuisia kertoja hän pyysi saada sielunhoitoa, koska hän ei miten-
kään kyennyt ymmärtämään Raamatun evankeliumia, vaikka kuinka opiskeli Juma-
lan Sanaa. Tiesin, että hän kävi myös muiden opettajien luona etsimässä neuvoa
samaa kysymykseen. Joskus hän huokaili, pitäisikö hänen saada uudestaan kas-
te, sillä hänet oli kotiseurakunnassaan kyllä kastettu. Kerran hän taas kyseli, pitäisi-
kö hänen oppia puhumaan kielillä voidakseen uskoa Jeesukseen.

Toisen vuosikurssin lopulla sain häneltä viestin, joka kuului näin:

”Kävin useita kertoja keskustelemassa kanssasi, kun en ymmärtänyt Jeesuksen valmistamaa
pelastusta. Se oli minulle todella tuskallista aikaa. Toisen vuosikurssin lokakuussa isäni sai
aivoinfarktin ja joutui sairaalaan. Tapahtuma toi pintaan sen, miten syvästi minä olen synti-

nen. Pian avioliiton solmimisen jälkeen isäni alkoi harjoittaa kotiväkivaltaa äitiäni kohtaan. Sitä nähden ja kokien kasvoin. Yhdessä vaiheessa se oli niin hirveää, että jouduimme keskellä yötä äitimme kanssa pakenemaan kotoa. (Siihen aikaan toisin muin nykyään kodin sisäisestä väkivallasta ei puhuttu ja sitä pyrittiin kaikin voimin salaamaan. Siksi avun hakeminen oli vaikeaa.) Väkiältä oli kansakoulun kolmannen ja neljännen luokan aikana pahimmillaan. Rakkaudesta meihin lapsiin äitini, joka ei ollut tehnyt mitään pahaa, joutui isäni ja isäni äidin edessä maahan asti polvistuen anomaan sitä, että pääsisi takaisin kotiinsa. Kotiamme hallitsi isäni itsekäs väkivalta.

Sitten tapahtui yhtä ja toista. Isän väkivaltaisuus jatkui yhä, vaikka muuttuikin enimmäkseen henkiseksi ja sanalliseksi muodoltaan. Siksi kun isäni sairastui, sydämestäni toivoin, että hän kuolisi tai edes äitini ottaisi hänestä nyt avioeron. En osaa tarkemmin eritellä äitini ja pikkusiskoni tunteita, mutta kyllä hekin vihasivat isää, vaikka heissä oli toisin kuin minussa ehkä hiukan lempeyttäkin tätä kohtaan.

Vaikka olin kristitty ja opiskelin Raamattukoulussa, koin olevani ei-kristittyjä paljon sydämettömämpi ihminen. Lähdin kuitenkin auttamaan äitiäni Nagoyaan isäni jouduttua sairaalaan. Tunsin syvästi alamittaisuuttani siellä.

Jouduin näin ollen olemaan poissa luennoilta puolitoista kuukautta, ennen kuin pääsin palaamaan Raamattukouluun. Syytin poissaolostani vihaamaani isääni ja valitin, että perheeni sairaus sotki opintoni. Mutta syytöksiä täynnä oleva sydämeni inhotti minua. Oli tuskallista nähdä, miten hirveä sydämeni oli. Palattuani kouluun kerron sydämeni tilan eräälle opettajalleni.

Hän sanoi minulle: ”Hasebe, sinä olet ymmärtänyt pelastuksen aivan väärin. Juuri tuollaisen sydämesi tähden Jeesus kärsi sijastasi ristillä.” Silloin vihdoinkin ymmärsin. En ollut lainkaan katsonut Jeesuksen ristin rakkauteen, olin vain tuijottanut omaan synkkään sydämeeni. Silloin ensi kertaa tajusin selkeästi, että Jeesuksen risti oli juuri minua varten.

Tällä tavalla Jumala kirkasti minulle rakkautensa: ”Me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa, niiden, jotka hän on suunnitelmansa mukaan kutsunut.” (Room. 8:28)

Valmistuttuani Raamattukoulusta palasin Nagoyaan. Siellä osui käsiini Pihkalan oppitunneiltaan jakama moniste, jota en aikanaan ollut lainkaan ymmärtänyt. Luin se nyt uudestaan ja iloitsin, miten hyvää opetusta siinä oli pelastumisesta ja uskossa kasvamisesta.

Haluan tästedeskin vaeltaa Herran Jeesuksen kanssa. Aina kun lankean syntiin saa toistuvasti palata Jeesuksen ristin ääreen. Saan uuden anteeksiantamuksen ja saan kasvaa armossa. Sen lisäksi haluan jakaa saamastani suuresta armosta niille, jotka eivät vielä tunne Vapahtajaa. Ennen kaikkea haluan kiittää Jumalaa rakkaudesta, joka on Jeesuksessa Kristuksessa. (Nagoya, 2016)

Entä sinä?

Siksi Herra kysyy tänään sinulta: ”Oletko valmis tekemään parannuksen omista synneistäsi pohjamutia myöten ja oletko sitten valmis kuuluttamaan minun pelastustekojani tämän kansan keskuudessa?” Ilman sanan julistusta ei kukaan voi herätä. Herra haluaa ottaa sinut käyttöönsä. Se on parasta, mitä elämässäsi voi tapahtua.